

РЕШЕНИЕ

№ 11945

гр. София, 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **454** по описа за **2026** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на К. Г. Д.-К. чрез адв. С. П. /АК-П./ против решение №4405/04.12.2025г на СРС, НО, 8-ми състав, постановено по НАХД №15105/2025г. по описа на СРС, с което е потвърден електронен фиш серия К №11043159, издаден от СДВР. С посочения електронен фиш на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Излага доводи, че е потвърден ЕФ при правна квалификация и санкциониране с удвоена глоба поради „повторност“ /чл.182, ал.4 ЗДвП/, без да се съобрази, че между датата на нарушението -03.07.2025г. и влизането в сила на съдебния акт е влязъл в сила по-благоприятен закон, който стеснява хипотезите на „повторност“ по чл.182, ал.4 от ЗДвП. Според касатор отделно и кумулативно „повторност“ не е доказана по съответния ред, като по делото не са представени убедителни доказателства за стабилизирани предходен санкционен акт, като СРС е приел обратното без конкретен доказателствен анализ. Възражава се, че съдебният контрол върху доказателствата и възраженията е непълен и формален, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила, защото препятства ефективния касационен контрол и накърнява правото на защита. Съдебният акт определя за необоснован, тъй като изводите не

следват от доказателствата, в частност за „повторност“ и за действието на ограничение 80 км./ч. Иска се отмяна на решението на СРС и връщане на делото за ново разглеждане на друг състав.

Касаторът- в съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не се представлява, с молба от 13.02.2026г пълномощник на касатор поддържа жалбата, изразява становище по същество. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът- Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява. В представени писмени бележки оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, XX касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащо на съдебен контрол решение, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав частично споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Към сочената дата на извършване на нарушението – 03.07.2025 г. разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи като в случая процесният фиш отговаря, както на този образец, така и на изискванията по посочената разпоредба, като съдържа всички изискуеми реквизити. Разпоредбата не предвижда като задължителен реквизит на ЕФ посочване на датата, на която е съставен/издаден. Издаването на електронен фиш вместо наказателно постановление представлява опростена процедура по реализиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС за нарушения на правилата за движение, регламентирани в ЗДвП, съответно електронният фиш не се подчинява на

изискванията, регламентирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН и следва да съдържа единствено реквизитите, предвидени в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, които в случая са налице.

Съгласно § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП „Електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. „Автоматизирани технически средства и системи“, според т. 65, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Обжалваният ЕФ серия К № 11043159 е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните изисквания за форма и съдържание по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и при доказаност на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП от доказателствата от административнонаказателната преписка относно мястото и времето на използваното АТСС, както и неговата техническа годност. Електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законоустановените изисквания. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гледна точка на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция.

Спазени са условията и реда за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, регламентирани в Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. – уредът за измерване на скоростта е от одобрен тип, преминал периодична проверка, правилно позициониран от служител, завършил успешно курс на обучение за работа с техническото средство.

В конкретния случай нарушението е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол, като при въведено с пътен знак В-26 ограничение на скоростта от 80км./ч. автомобилът, управляван от касатора е преминал със скорост от 93 км./ч., с което е извършил нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което е наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лева на основание чл. 182, ал.4 вр. ал. 1, т.2 ЗДвП. Не се споделят доводите на касатор, че не е индивидуализирано мястото и обхвата на ограничението, а именно „знак-място на камера-видеозаснемане“. От събраните по делото писмени доказателства се установява безпротиворечиво, че мястото на АТСС е Околовръстен път до номер 260, се явява място за контрол, както и че посоката на движение на контролираните МПС е от бул. Ал.М. към С. шосе, при ограничение на скоростта 80км/ч, въведено с пътен знак В26 – горното е отразено в Протокол №4332р-46751 и съответства на приложените фото снимки, където е заснето местонахождението на АТСС и е заснет пътен знак В26 с въведеното ограничение на скоростта 80км./ч. Съгласно относимата разпоредба на чл.182, ал. 4, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. Административният орган правилно е квалифицирал нарушението по чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, като е посочен видът и номера на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от

обективна страна на този съставомерен признак. Посочено е кога предходно издадения ЕФ К № 9597125, въз основа на който е прието, че нарушението е в условията на повторност, е влязъл в сила на 17.10.2024 г. Това се установява и от представената справка от информационната система на ОПП-СДВР за връчването и влизането в сила на електронен фиш К № 9597125, която представлява годно доказателствено средство, което санкционираният водач не е оспорил. Нарушението, във връзка с което е издаден процесният ЕФ е извършено на 03.07.2025 г., т. е. в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 9597125. Не се споделят доводите на касатора, че не са представени убедителни доказателства, че нарушението е извършено в условията на „повторност“, тъй като липсват убедителни доказателства за надлежно връчване/влизане в сила/идентичност на състава в релевантния срок на предходния електронен фиш. От приобщените от СРС писмени доказателства е видно, че електронен фиш К №9597125/2024г. е връчен на дата 02.10.2024г, на която дата е и заплатен. С него е установено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, извършено с МПС Субару Т. рег [рег.номер на МПС] на дата 22.08.2024г, поради което на собственика, на когото е регистрирано МПС К. Г. Д.-К. на основание чл.189, ал.4 във връзка с чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер 50лева. Следва да се отбележи, че собственика на автомобила не е подавал декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП. Горното се установява от приложен електронен фиш за налагане на глоба серия К9597125 и справка от информационните системи на МВР – АИС-АНД, справка за нарушител водач, където е отразена датата на връчване на фиша /02.10.2024г/ статус /влязъл в сила/ и отразяване на неговото заплащане от страна на нарушител/водач К. Г. Д.-К.. Фишът е заплатен чрез ПОС Терминал на 02.10.2024г в 10:14 часа на гише №9-02.10.2024/10:15ч. Следователно същият е влязъл в сила на 17.10.2024г, както правилно е отбелязано в ЕФ Серия К№11043159. Ето защо, предвид извършеното плащане на глобата по него на 02.10.2024г, което несъмнено е индиция за знание за съществуването му, а и за евентуалното му връчване, настоящият съдебен състав не споделя доводите в касационната жалба за липса на повторност на санкционираното с потвърдения от районния съд ЕФ административно нарушение съобразно действащата към момента на установяване на нарушението редакция на чл.182, ал.4 ЗДвП.

Въз основа на събраните в производството доказателства, обосновани са изводите на районен съд, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, при безспорно установено нарушение, нарушител и неговата вина.

Спрямо К. Г. Д.-К. е бил наложен двойния размер глоба от 100 лева, съгласно чл. 182, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП (в редакция преди изм. ДВ, бр. 64/05.08.2025 г., в сила от 07.09.2025 г.). СРС обаче не се е съобразил, че е настъпила законодателна промяна, чрез изменението в ДВ, бр. 64 от 05.08.2025 г., в сила от 7.09.2025 г. на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която разпоредба, при повторно нарушение по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. На практика към настоящия момент за доказаното по несъмнен начин нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, не е предвидено удвояване на наказанието глоба, като „повторно“.

При това положение несъмнено в случая е налице по-благоприятен закон за дееца, който следва да бъде приложен съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай, доколкото извършването на процесното нарушение е безспорно установено, за него следва да се наложи закон за по-леко наказуемо нарушение, т.е. санкцията по основния състав на чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП, а именно глоба от 50 лв.

При това положение решението на районния съд следва да бъде отменено, а тъй като настоящото производство е по реда на чл.226 АПК, с оглед разпоредбата на чл.227, ал.1 АПК касационната

инстанция следва да измени процесния електронен фиш серия К №11043159 съобразно изложеното по-горе.

Предвид изхода на спора на страните се следват половината от претендираните разноски. В случая процесуалния представител на СДВР е заявил претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /ДВ, бр.53 от 2025г, в сила от 01.10.2025г/, съдът определя в размер на 33,23 евро, съответстващи на 65 /шестдесет и пет/ лева. В полза на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на по 102,26 евро, съответстващи на 200лева, представляващи адвокатско възнаграждение за осъществените правна защита и съдействие пред СРС и пред АССГ или общо 204,52 евро.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.второ и чл.222, ал.1 от АПК вр. чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №4405 от 04.12.2025г, постановено от Софийския районен съд по НАХД №15105/2025г, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш серия К №11043159 на СДВР, като вместо административно наказание „глоба“ в размер на 100лв, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП,

НАЛАГА на К. Г. Д.-К. административно наказание „глоба“ в размер на 50лв, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП /изм.-ДВ, бр.64 от 2025г, в сила от 07.09.2025г/

ОСЪЖДА К. Г. Д.-К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 33,23 евро /тридесет и три евро и двадесет и три цента/ за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. Г. Д.-К., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 204.52 евро /двеста и четири евро и петдесет и два цента/, представляваща направените разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: